

Homenets. Luis Salom

OPINIÓ

VA INSULTAR BRÒFEC SENSE DESMAI
DES DE LES XARXES SOCIALS DEL PP.
FEIA LLIÇONS DE MORAL I DE BONS
COSTUMS EN DOSIS DE 140
CARÀCTERS. FINALMENT HA ACABAT
IMPUTAT PER UNA PRESUMPTA
TRAMA DE BLANQUEIG DE CAPITALS.

Només és un personatge suburbial de la necròpsia i amputació severa del Partit Popular de la ciutat de València però que exemplifica a la perfecció tot aquest melodrama burgès, una mica rural i sargit a la planta de Cavallers del Corte Inglés. Es tracta de Luis Salom, espècimen del *matonisme* dretà per les concavitats i convexitats de la Galàxia Twitter. Un pistoler modern de la patronal més vella que coronà el seu cim amb el segrest de les marques Guanyem València i Guanyem Barcelona. Fou el setembre de 2014 i sol·licità 20.000€ de rescat a ingressar a l'Orde Hospitalari Sant Joan de Déu, fet d'albergs per a captaires amb exigència d'"espiritualitat" a canvi de matalàs.

Un croat dels bons costums i assaonat *-iphone en mà-* en les llegendàries campanyes de Rita Barberà pels mercats municipals. I propens a la punxada de gramàtica tosca, aquella que no mata per destresa sinó per infecció de tétan. Algunes de les insultants piulades generaren indignació no tant pel missatge com pel fet que el missatger cobrara 4.000€ bruts de l'erari públic. De polèmiques sonades, en tingué, per exemple, amb Ana Pastor, Enric Morera o la revista *El Jueves*.

Però al seu zenit arribà el passat dimecres amb la declaració com a imputat per l'Operació Taula. Se l'acusa de ser un dels 50 treballadors i polítics del PP que ingressaren 1.000€ als comptes del partit i que després recuperaren en un sobre amb dos bitllets de 500€. De Salom s'ha publicat que aconsellava comprar un iPad al Corte Inglés i tornar-lo uns dies després i demanar el desemborsament en bitllets més senzills. Un suposat blanqueig on ha quedat esborrada fins i tot la sigla del PP (el grup municipal ha desaparegut) i qualsevol vestigi de la dignitat més elemental.

Aquest homenet d'1,90 passà pels tribunals amb una trajectòria de meteo-

SERGI
TARÍN

rit folklòric. L'entrada i l'eixida fou pel Jutjat de Guàrdia enmig d'una maniobra de distracció sorollosa i que eclipsà Alfonso Novo, l'ex-cap del PP local, qui no veié complit aquest cicle vital de tot polític que inclou el dret a l'escenificació pública de la gran solsidea. Salom caminà joiós durant tres minuts enmig un núvol de periodistes i entre vapors de preguntes insidioses. Un somriure irreductible feia de pancarta (o mantó de processó) d'un orgasme de profunditats quaternàries.

I molts també sentiren alguna cosa semblant al fet coital amb l'apagada del fulgurant cometa. Dins del PP no podien veure Salom, a qui consideraven un boig, un tros de caspa prematura. Ni ric ni pobre, ni llest ni bord, Salom arribà fa 10 anys a Noves Generacions des d'un tren de rodalia amb origen a Carcaixent. Un xic de poble. És el que recorden els companys urbanites. Un xic de cabells curts i camises i sueters molt amplis; més volentros que eficient, implicat i discret. Tot això

fins que el 2010 la regidora Beatriz Simón el fitxà per dur les xarxes socials del grup municipal. Fou llavors quan la larva canvià de pell i se sofisticà amb teixits de Carolina Herrera i Parkour. Comprà un Passat i esmolà la mirada amb ulleres d'Armani; cabells llargs, serreta i pantalonons molt apegats. I la *tablet* sota l'aixel·la.

Embriagat pel vertigen d'un despatx al costat d'una alcaldessa, Salom confongué l'alçària física amb l'altura moral. I des d'aquesta estatura contemplà els joves companys. "Seré regidor i qui vinga amb mi el clavaré en el meu equip". I intentà controlar, sense el més mínim èxit, la filial dretana. "Esteu morts, tinc el favor de Rita i de Rajoy", arremeté. Ningú no li féu cas sinó per bastir l'acudit i la mofa a carn oberta. Salom s'havia convertit en un homenet unànime amb un únic seguidor: Carlos Lirio, aquell xic que prenia martinis a la terrassa de l'hotel on un jurat popular deliberava al voltant dels vestits de Francesc Camps.

De fet, aquell litigi esdevingué escenari d'il·luminats, visionaris i tota una ancianitat de llengua molla i pell de visó. Salom i Lirio buscaven els flaixos, les càmeres, la profunditat de camp en la connexió en directe, la mà feixuga d'un Camps trastornat o el colpet d'esquena de la dona farmacèutica o la germana que escrivia "fill de puta" en un full i el parenostre en el següent. Una hecatombe hortofrutícola i un caldo soporífer que entrava per la boca i es buidava, nauseabund, en el mateix estat de la matèria.

Empestat, no plorat, l'única cosa que espera a l'homenet piulador és un tren de rodalia cap a Carcaixent. I un epitafi no superior a 140 caràcters: "Per al PP nasqueres i amb el PP morires. Al departament d'Electrònica del Corte Inglés tampoc no t'obliden. Salom aleikum".

Periodista